

befængte med smittomme Sygdomme, saavel som at Dyrene paa Reisen kunne udsættes for saadanne. De Herrer ville ogsaa have set, at der her i Lovforslaget, skjønt det nærmest er Indførselen, man har tænkt paa, findes i § 10 en Bestemmelse, hvorved man end hyderligere søger at garantere for, at intet Dyr, som lider af Tuberkeltæring — det er nærmest den Sygdom, her er Tale om — kan blive ført til fremmede Steder uden at blive anholdt; og netop derfor har man ogsaa sat de Sikkringsbestemmelser ind, som det ærede Medlem talte om: At der gives Erstatning for et Dyr, hvis det er blevet urigtig anholdt, det vil sige, hvis det i Virkeligheden er frisk og rask, men man har behandlet det, som sygt, er ganske rigtigt. Det er netop bestemt for at skjærpe Tilsynet, for at betage den tilsynhavende Veterinær al Betænkelse ved at anholde Dyr, naar han har den allersvageste Mistanke. Det er ganske rigtigt Bestemmelsen, som den her er foreslaaet. — Forøvrigt er der talt en Del om de forskellige Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg skal ogsaa tillade mig at nævne i det Mindste nogle af dem, hvorved jeg har Bemærkninger at gøre til, hvad der er sagt, idet jeg skal søge at sammenfatte dem, saavidt det er mig muligt. — Der er talt en Del om de mildere smittomme Sygdomme og om Politimesterens og Dyrslægerens Stilling til dem efter § 10. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen) var bange for den Stilling, man der havde givet Politimesteren. Jeg skal gøre opmærksom paa, at man maa jo vel fæste sig til, hvad det er, der bestemmes med Hensyn til disse mildere Sygdomme. De ere delte i to Serier, kan jeg sige. Sygdommene i den ene Serie skulle strax anmeldes for Politimesteren, men i den anden skulle de først anmeldes, naar de brede sig i Besætningen. Det er ikke forestrevet, at der skal hentes Dyrslæge til disse Sygdomme, det er ligesom nu overladt til de Vedkommende, om de selv ville kurere deres Dyr, men paa den anden Side er det vist i sin Orden, at det Offentlige har sin Opmærksomhed i en temmelig høj Grad henvendt paa disse Sygdomme. Det er derfor nødvendigt, at der sker Anmeldelser om dem, og at, naar de brede sig, saaledes at der bliver Fare for en større Udbredelse, Politimesteren da er udrustet med en vis Myndighed, som jeg ikke tror kan komme til at genere. Naar der er talt om, at Mundsyge og Kværte ikke burde være indlemmede under B, skal jeg gøre opmærksom paa, at der for det Første staar i Lovforslaget, at Sygdommene skulle være forekomne i høi Grad, og for det Andet, at der kun er Tale om, at

det Offentlige tager sig af dem, naar de tilfælde brede sig i Besætningen. At det Offentlige under disse Forudsætninger har sin Opmærksomhed henvendt paa dem, tror jeg nu findes at være i sin Orden og kan ikke have nogen Betænkelse. Jeg tror, at hvad der her er foreslaaet, vil kunne taale en nærmere Underjøgelse. Et andet Spørgsmaal, som har vakt megen Interesse, er Erstatningsspørgsmaalet. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Lüttichau) mente, at det var et Spørgsmaal, som særlig Landmændene havde overordentlig Interesse for og fortrinnsvis havde Opmærksomheden henvendt paa. Ja, det er ganske rigtigt; det er selvfølgelig af stor Bigtighed, at man faar en passende Erstatning, men idet jeg fuldstændig anerkjender Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem sagde, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at dette Lovforslag har allerede paa Forhaand vist sig at have stor Interesse for Landmændene i de forskellige Foreninger og i de forskellige Forsamlinger, og af afholde. De have ganske vist der særlig holdt paa Erstatningsspørgsmaalet og paa faste Dyrslæger, men jeg tror, at Landbrugernes Fordringer gaa noget videre. De fordrer ikke blot Garanti for en passende Erstatning, men tillige Sikkerhed for, at man i Virkeligheden aktivt strider ind mod de paagjældende Sygdomme, at vi burde mere sørge for, at der ikke udføres Dyr, som ere befængte med disse Sygdomme, og paa bedste Maade sørge for Bekæmpelsen af Sygdommene her i Landet, og det er dertil, at dette Lovforslag skal give sit Bidrag. Hvad Erstatningen angaar, anskede det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brodenhuus-Schack) over, at den var vel rundelig, og som man kunde vente — jeg var ganske forberedt derpaa — fremkom der 3—4—5 Protester herimod. Jeg mener, at Spørgsmaalet er ikke blot, om Erstatningen skal være rundelig, men at den skal være retfærdig, det vil sige, der skal gives Erstatning for Dyret efter den Pris, det er værd, bortset fra Sygdommen. Det maa man vel lægge Mærke til, at Sygdommen kommer ikke i Betragtning ved Erstatningen, men der spørges om, hvad Dyret var værd i Sund Tilstand. At det Offentlige altid giver en rundelig og passende Erstatning, er en selvfølge, men jeg tror, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds har Ret i, at der kan ske Misbrug, og at vi skulle paase baade den Gnes og den Andens Interesser. Hvad Taxationskommissionens Sammensætning angaar, er det her Politimesteren, der ved en Slags Udenrettsudmeldelse designerer 3 Mænd, og jeg tror,